

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimiț mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Septemvre 1883, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedirea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Dela festivitățile din Seghedin.

Deputațiunea bisericeii noastre sub conducerea Escelenței Sale Părintelui arhiepiscop și metropolit **Miron Romanul** a fost primită în Seghedin de Maiestatea Sa regele.

Escelența Sa la această ocașiune a rostit următoarele:

*Maiestatea Voastră cesarea și regio-apostolică,
Prea grațiosul nostru Domn!*

Fie-care cetățan credincios al statului ungar, fie-care supus fidel al Maiestății Voastre, cu consciința de fericire și cu simțământ de mulțămită, ce își are rădăcina în inimă, urmăresce totdeauna părinteasca îngrijire a Maiestății Voastre, ce e îndreptată spre bunăstarea și înflorirea țerei și se manifestează pretutindenea prin fapte mărețe.

O asemenea faptă măreață de principe o glorifică în special astăzi o mare parte a tot, ce are țeara mai bun, când din ținuturi mai aproape și mai îndepărtate se grupează în giurul Maiestății Voastre, a iubitelui nostru rege, în această capitală a Ungariei de jos, pe carea după grele catastrofe elementare

în linia primă părinteasca îngrijire a Maiestății Voastre o a mântuit de perire, nu numai, dar în timp relativ foarte scurt o a ridicat acolo, încât acest oraș formează încă acum o podoabă însemnată, o mândriă aleasă a țerei.

Biserica greco-orientală română din patriă totdeauna și în timpurile cele mai critice credincioasă preanaltului tron al Maiestății Voastre, reprezentată prin noi aici înaintea prea grațioasei fețe a Maiestății Voastre, participă cu sinceritate la bucuria generală, produsă în inimile patriotice prin terminarea cu succes a unei opere mărețe a țerei; și ceea ce vedem și esperiăm noi aici, aceea ne întăresce și mai mult în speranța: că biserica noastră, sub vitrigitatea veacurilor trecute gârbovită, aproape îmbrăncită, aproape îngropată în ruine, prin conlucrarea filor săi temetori de Dumneșeu, iubitori de pace și de ordine, mai ales însă prin părinteasca îngrijire a Maiestății Voastre, carea de o potrivă fericese toate popoarele credincioase, — după esemplul Seghedinului se va ridica din ruine și va deveni o podoabă, ba chiar o mândriă a țerei, ale cărei interese le promovează.

Pătrunși de astfelu de simțăminte și de astfelu de speranță, cu cel mai profund respect de supuși ne rugăm de Maiestatea Voastră, prea grațiosul nostru Domn: ca să Vă îndurați prea grațios a primii și cu această ocașiune omagiul cel mai supus al bisericeii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania, credința neclătită și alipirea ei cătră preanaltul tron al Maiestății Voastre, cărora prin aceasta, deși numai cu cuvinte debile, ne luăm voiă a da espreșiune sinceră, — și a ține și în viitoriu biserica noastră în părinteasca grație fericitoare a Maiestății Voastre, pre acea biserică, carea în rugăciunile ei de toate zilele se roagă la Atotputernicul Dumneșeu pentru statonica bunăstare a Maiestății Voastre și a întregii case domnitoare, și pentru fericirea popoarelor. — Maiestatea Sa cesarea și regio-apostolică, augustul nostru monarch, vivat! să trăiască! vivat!

Maiestatea Sa regele a răspuns:

„Cea mai frumoasă dovadă despre alipirea și credința omagiială a DVoastră o voi afla în aceea, dacă în spiritul intențiunilor mel. părintesci veți îndemna pre credincioșii concreșuți grigei DVoastre nu numai la alipire credincioasă cătră religiunea și naționalitatea lor, ci și la adevărata iubire de patrie și la reverință. cătră legi; și dacă în această direcțiune nu numai veți validita tot pondul influenței DVoastre, ci și din parte-Vă veți premerge cu esemplu bun, fiți convinși că pe acest teren activitatea DVoastre va fi însoțită de deplina mea recunoscință.“

Desbaterea afacerii cu Croația în parlamentul Ungariei.

(Urmare.)

Mihail Polit: Sângeroasele evenimente întâmplăte în Croația au atras asupra-le nu numai intențiunea monarhiei, ci și a strălătatății întregi. Evenimentele acestea dovedese că Ungaria nu este organismul sănătos, ce-l credea lumea. Ungaria față cu Croația nu poate esercita nici o putere atractivă. Dacă între Ungaria și Croația ar esista vre-o referință pretinească, afacerea cu insigniile nu ar fi luat dimensiuni așa de mari, după cum o a luat în realitate. Evenimentele din Croația însă au înscenat pe față, ceea ce esista de mult. Aici în Croația sînt o sumă de rapoarte, cari nu se mai pot susține. Afacerea din Croația ne-a arătat, că rapoartele în această jumătate a monarhiei sînt cu mult mai rele, de cât în cealaltă jumătate. Și această a fost mare decepțiune, nu numai pentru cercurile decisive din Viena, ci și pentru toate cercurile politice din Europa.

După catastrofele, prin cari au trecut Austria în bătăliile din anii 1859 și 1866, Europa putea fi îngrigită, că conglomeratul de popoare și provincii, pe cari casa Habsburgică, sute de ani le-a sciut ține la olaltă, se va descompune. Și atunci a creșut lumea, că Ungaria, rassa maghiară este chieamată a da nouă putere monarhiei habsburgice; a o regenera prin schimbarea sistemului în regim. Însă nu numai Europa, ci și în însași Ungaria, naționalitățile, Croația, preste tot locul priveau oamenii cu cele mai mari speranțe la noua eră a independenței constituționale din Ungaria. Aceste speranțe au dispărut însă de mult. Raportul Ungariei și a rasei maghiare cu Croația s'au terminat prin revoluție, pe care Ungaria a trebuit să-o sugrume cu forță militară. Nu trebuie să ne înșelăm în judecata acestui raport. Ea e rezistența unui popor întreg. Ungaria nu numai nu și-a sciut face partidă în Croația, ci nu esista acolo un singur om cel puțin, care ar fi pe partea regimului unguresc. Și aceste caracterisează situația din destul. Ea dovedese, că raporturile din această jumătate a monarhiei sînt mai puțin consolidate, ca în cealaltă jumătate a monarhiei. Se vede că este păcatul rasei maghiare de a nu-și sci câștiga nicăiri amici, pentru că ea este obicinuită a esercita asupra celorlalte rase o domnire absolută, esclusivă, necondiționată. De aci marea diferență între starea de

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozese de E. B.)

(Urmare.)

Ei încungiurară cadavrul ursoacei și îl ridicară cu precauție, căci nu te poți increde nici când în ursul, ce pare mort. Apoi prinseră, nu fără osteneală puii, cari arătau deja colții și ghiarele, apoi îi legară cu îngrijire; după aceea, ei avură timp a admira vênatul bogat, ce conținuse peștera, și avură regrete, pe jumătate esprimate, că dannemanul se grăbise a le preveni.

— Trebne să-mi iertați, ce am făcut, șise el cătră tinerii oficeri. Eu bănuiam că bălțata aceasta mare are pui: n'am șis că ea este peștriță? O! bine am vedut; dară n'am vedut puii, și cât pentru prietin nu l'am vedut de loc. Mi s'a spus, că muma își duce adese-ori în locașul său de earnă un tiner rëntăcios, care nu este nici tatăl puilor, nici chiar un individ al tatălui lor, ca să apere și conducă puii, la cas când ea ar fi ucisă. Eu n'am creșut, fiindcă

n'am vedut nici odată așa ceva. Acum o ved și o cred; dacă ași fi sciut, ași mai fi rënduit pe doi aici, pentru ca fie care să ucidă o piesă frumoasă; dar cine s'a așteptat la una ca asta? Eu n'aveam de gând să trag focuri, pușca o am luat din precauție, la cas, când domnul acesta ar greși sau ar veni în pericol. Încât pentru ferul, ce l'am luat cu mine, eu n'am creșut, că-mi va fi de trebuință, nici nu m'am uitat în ce stare e. . . Ei bine, eată ce s'a întâmplat, continuă dannemanul adresându-se cătră Cristian, și am șis să aștepti, până ce am pus pe fie-care la locul său, și apoi aveam să viu drept la tine; dar trebuie că un alt animal a șters urmele mele din noaptea trecută; căci fără a mă fi tocmai rătăcit, eu am trecut peste visuină și n'am observat-o, până ce a fost prea târșiu a mă întoarce. Rëntăcioasa m'a aușit, ea a venit spre mine, fiindcă avea pui. Eu n'am încercat a o spăria cu brațul, ca să între în vizuină; ea nu s'a spăriat, ci s'a sculat. Eu i-am spintecat pântecul și totodată am strigat de două ori. La șgomotul glasului meu, prietinnul a apărut în intrarea peșterii, și ca să-l pot șpri de fugă, m'am grăbit a mă pune înaintea lui, fără să gândesc că ferul meu l'am lăsat frânt, lîngă muma. Am gândit că e moartă: dară, după ce m'am indepărtat, ea s'a sculat, s'a culcat și iarăși s'a sculat. Vremea mi se părea lungă, până ce ai venit tu, herr Cristian; căci de o parte, era bătrâna, care, dintr'un moment la

altul, își putea recăștiga puterile să năvălească spre mine, și de altă parte era prietinnul, ce se retrase în fundul peșterii și aștepta atacul bătrânei, ca să-i ajute, fără a socoti puii, de cari știam că-mi vin între picioare, cât se începea lupta. Pentru toate acestea eu n'aveam decât un foc în pușcă, ce nu era destul, ba eu nici nu îndrăzneam a ochi, căci rëntăcioșii se hotăresc mai iute vedend arma în mână. Mi-a fost frică, o pot mărturisi fără rușine căci n'am tugiț și eacă toate patru piesele în mânilor noastre. Până ce am așteptat, mi s'a părut că trece un an și totuși cred că tu ai venit îndată, herr Cristian, de oare ce toate s'au sfărșit bine. da, foarte bine și tu ești un voinic! Eu sînt supărat, că au fost mainainte trei cuvinte rele între noi. Sînt uitate și eu îți dătoresc sufletul meu precum îți dătoresc viața mea. Vino, să ne îmbrășsem ca și când ai fi fiul meu.

Cristian îmbrășșă cu foc pe Dalecarlianul, și acesta spuse oficerilor, cum Cristian, după ce ucise ursul trup de trup, ucise și pe prietin, tocmai la timp la o distanță de doi policari de față sa creștinească. Cristian trebuia să și apere modestia sa de esagerarea dannemanului, încât pentru punctul acesta; dară Boetsoi entuziasmat, nu voia să lase nimic din cele pretinse, și neputend Cristian dovedii nimic, vitejia sa lua proporțiuni colosale în imaginațiunea lui Larrison și a amicilor săi. Respec-

lucruri aici și dincolo în cealaltă jumătate a monarhiei.

Dela era inaugurată cu dualismul regula fundamentală a întregului sistem de regim a fost în o jumătate a monarhiei domnia germanilor, în cealaltă domnia maghiarilor. În Cislaitania însă după multe experiențe triste au venit oamenii la convingerea, că asemenea rapoarte neraturale, ca și cele create prin numitul sistem de guvernare, n'au durată lungă. S'a aflat deci un bărbat de stat, care, urmând intențiilor mai înalte, a scris pe steagul său împăcarea naționalităților.

Contele Taaffe la început n'a putut împăca nici pe germani, nici pe slavi, cu încetul însă străbate totuși sistemul lui, pentru că el corespunde dreptății și adevăratei egale îndreptățiri. Nu voi vorbi despre Bohemia, nu despre Galiția, ci sistemul lui a străbătut și în Stiria, Carintia și Carniolia; ministrul de justiție a îndrumat pe procurorii de acolo să învețe limba slavenă, și să pledeze slovenesce, pe când în Ungaria acusatului nemaghiar mai a se apăra un este permis în limba sa maternă.

Preste tot în Ungaria altfel purced oamenii, și nu ca în cealaltă jumătate a Ungariei. În loc de a obli lucrul le duc toate la extrem. Se urmărește o procedură, ca și când n'ar exista aici naționalități. S'au îndestulit oamenii cu succesul exterior de a scoate naționalitățile din toate pozițiile, suprimând cu forța cestiunea naționalităților. N'a fost lege pe care se n'o fie escamotat față cu naționalitățile. Această practică au voit oamenii să o urmărească și față cu Croația. Se poate dice că nu este guvern, care să fi purces cu mai mare ușurință, ca și cel unguresc când au ordinar afigierea insigniilor cu inscripțiune dublă. De 15 ani încoace chiar nici pe timpul vestitului ban Rauch nu i-a venit nimărui în minte să facă schimbări cu privire la limba în pactul existent, căci cumcă la oficiile comune din Croația limba croată este limba oficiului despre aceasta nu mai încapă în lege nici o îndoială. A fost esces de zel afigerea insigniilor r. cu inscripție dublă; prin aceasta au voit să arate croaților, că ei sunt subordinați; Croații însă au știut cum să se poarte.

Insigniile au fost însă numai o picătură de apă, care a făcut să verse paharul amărăciunii. În Croația se urmărește un sistem de administrație, care față cu ea este apăsătoriu și totodată și vătămătoriu. Afacerile comune se administrează numai în interesul Ungariei. Amploiații maghiari dela oficiile comune se poartă ca și când ei ar fi domni în țară: cu greu ajung indigenii la asemenea officii. Despre Slavonia s'a dis publică, că se va încorpora la Ungaria. Toate le-au făcut spre a provoca formal pe croați.

Se vede, că sistemul actual și-a făcut de problemă a sa de a provoca conflicte. În modul, cum au provocat pe croați, au provocat și pe sârbi. La sârbi au denumit patriarh pe un episcop de tot neplăcut, și aceasta o au făcut în fața vechiului drept de alegere și a clarei dispozițiuni a legii. Și când deputații sârbi guvernamentali au făcut pe ministrul president atent, că astfel de vătămăre a dreptului din vechime poate ave urmări foarte triste între sârbi, el a răspuns: „*avem noi și putere și i forță de a suprima astfel de nisuițe*“. Din nenorocire s'au aflat printre sârbi oameni luminați, cari au predicat linise. De sine se înțelege, că guvernul și are și aici logica sa proprie. Dacă nu ajunge la isbuc-

niri turbulente, atunci se dice: au consimțit cu măsurile luate, ergo sunt mulțămiiți; ajunge lucrul la revoluție ca în Croația, atunci dic, că agitatorii, poartă vina.

Ar trebui să fie orb omul, spre a cualifica erupțiunea în Croația ca lucrul agitatorilor. În Croația cuvântul „maghiar“ cuprinde în sine noțiunea a tot ce e rău, a tuturor calamităților, a tuturor perchișițiunilor, a tuturor asupririlor. Se poate închipui la ce grad a ajuns amărăciunea în Croația, dacă și chipul Sântului Stefan l'au aruncat din biserică, pentru că sânta icoană e „ungurescă“. Ticăloasa administrație din Croația, care e sub toată critica, încă se atribue rasei maghiare. Și după cum stau lucrurile în Croația, tot așa stau și prin celelalte părți ale Ungariei, pe unde locuesc naționalități, și vin în contact cu administrația ungurescă. Dintr'alte aruncurile cele mari de dare pe comune, la cari se provoacă ministrul de finance, obvine numai, în granița militară, și provine de acolo, că darea pentru stat, fiind aici foarte mică, pentru acoperirea trebuințelor comunale se recere arunc mai mare.

Astfel stând lucrurile, nu e mirare că evenimentele din Croația au pus pe gânduri cercurile normative din Viena, și prima urmare a fost, că comisariu s'a denumit un general cesaro-regesc. Nu mai încapă îndoială, că factorii decisivi, cari reprezintă unitatea monarhiei, nu pot suferi, ca în una sau alta jumătate a monarhiei să se producă raporturi, cari sunt în stare a compromite întregul. Și dacă semnele nu ne înșeală, moderațiunea cea fără esemplu a ministrului president cu propunerea în cestiunea Croației, corespunde voinței cercurilor decisive, căci alt cum nu s'ar pute esplica, că ministrul president, care înainte cu câți-va ani amenința naționalitățile cu sdrobire, acum față cu croații de odată se se schimbe ca din senin. Nu trebuie să ne înșelăm în judecata acestui raport.

În Viena, unde mai privesc monarhia ca un ce întreg, nu pot suferi, să se producă lucruri, cari revoltă populațiuni întregi. Nu se poate lăsa Croația și populațiunile Ungariei la grația și disgrația domniei unei rase. Și fiindcă lucrurile au ajuns deja la acest punct, nu ne vom mira, că privirile croaților sunt îndreptate spre Viena, de unde cred oamenii că vor dobândi ajutoriu. Nu mai suferă îndoială ca prin șovinismul ce crește din an în an în Ungaria, monarhia se paralizează. Monarhia ar trebui să și câștige o poziție în ostul Europei, ar trebui să și câștige simpatii la popoarele de acolo; și cum se poate și închipui așa ceva, dacă rudeniile lor de rasă trăiesc aici sub un regim, care-i împinge până la desperare?

Sângeroasele întâmplări din Croația ar trebui să fie doctrină, că e timpul spre a schimba politica față cu Croații și față cu naționalitățile. În această privință, opoziționalității unguri joacă o rolă curioasă. În loc de a se alătura lângă croați contra guvernului, după ei guvernul nici n'a făcut destule față cu croații. Se încearcă a întrece pe guvern în șovinism maghiar și prin aceea și perd din vedere scopul, resturnarea guvernului Tisza. Ei prin aceea întăresc numai poziția lui Tisza, pentru că cercurile din Viena trebuie să privească în Tisza pe bărbatul cel mai acomodat, care încâtva poate pune stavilă șovinismului maghiar. Această procedere a opozițiunei maghiare poate produce cea mai mare nemulțămire în Croația.

pelea și a o lucra. Așa este și părerea dtale, Cristiane?

— Eu n'am altă părere, decât Dvoastră, răspunse Cristian.

— Pardon! replică maiorul, noi am cumpărat dela danneman un urs: pe acela ce l'ai ucis dta: el este al dtale, precum este acela, ce l'a împușcat el al lui, dacă nu vrea să ni-l vândă.

— El a ucis pe amândoi, dise Cristian; eu i-am omorât deplin; eu n'am drept la nimic.

Era un asalt de delicateță, și dannemanul se arăta tot așa de scrupulos loial ca și ceialalți. În sfârșit a trebuit să cedeze Cristian, și să primească ursul feminin drept partea sa. Cei doi pui fură plătiți dannemanului, care trebui să primească în proprietatea sa pe prietenul madamei ursoaice. După ce se regulaseră toate maiorul și amicii săi voiau să ducă pe Cristian; dar acesta refușă a merge cu dênșii.

— Eu n'am ce face la vânătoarea baronului, le dise el, precum tocmai dvoastră mi-ați dis, ea n'are nimic interesant pe lângă aceasta. Altcum nici n'am timp a merge acolo. Eu am să mă întorc în grabă la Stollborg, și să mă ocup cu reprezentarea mea. Pentru două zile încă, sunt legat prin contract de meseria fabulatorului. Eu rămân

și nu trebuie să nesocotim agitația din Croația: întreg poporul stă acolo unul ca unul. Tocmai în urma sângeroaselor întâmplări din Croația vechia ceartă între croați și sârbi a încetat. O singură poesie a poetului nostru, carea ne a îndemnat la conțelegere a fost destulă, ca frații învrăbiți să-și dea mâna. În oare de periclu, când e vorba de binele sau pericolul poporului nostru, am fost și vom fi totdeauna uniți.

Propunerea ministrului president față cu șoviniste enunțațiuni ale opozițiunei le putem numi moderate. Nu i se poate însă ierta ministrului provocarea cu voia a conflictului din Croația. Un regim, care face o asemenea propunere, se condamnă pre sine însuși. În alte țări el a trebuit să repășească. Resping propunerea ministrului.

Revista politică.

Sibiu, în 3 Octombrie

Duminecă a sosit Majestatea Sa împăratul în Seghedin. Primirea, după cum cetim în diare, a fost pompoasă. Diarele maghiare glorifică toate în articoli de fond această serbare a reconstruirii Seghedinului. Înalta oblăduire ar pute învăța multe din analele Seghedinului. Prin politica rasei maghiare statul nostru încă a ajuns în stadiul, unde era Seghedinul în 1879 înainte de catastrofa. Afaceri, ca cele din Croația întăresc afirmațiunea noastră. De nu vor apuca lucrurile alt curs, catastrofa nu va întârzia.

Afacerea cu Croația a trecut și prin casa magnaților. În câteva zile se vor delătura odioasele insignii cu inscripție ungurescă. Se crede, că se va restitui *status quo ante*. Ranele produse în corpul națiunei croate prin sângeroasele întâmplări din vara aceasta nu se vindecă așa de ușor prin luarea unor concluse în dieta Ungariei. Greutatea situațiunei va urma încă de aci incolo prin dejudecarea înculpaților. După scirile de până acum procurorul de stat din incidentul celor mai noue nelinișciri din Bistra, a ridicat acțiune contra a 130 de vinovați. Tot după diarele de ași s'a arestat în Kostajnicza un comerciant dintre cei mai cu vață — anume Miskics sub cuvântul, că el ar fi urdătorul spiritual al mișcării croate în districtele banale. Miskics e din partida lui Starcevic și candidat din partida aceasta la alegerile dietale din urmă.

Fostul ban al Croației, contele Peiacevic într'o epistolă adresată diarului „Pester Lloyd“ doneagă esactitatea cuvintelor ministrului unguresc de finance Szapáry, că guvernul croat ar fi consimțit la afigerea insigniilor cu inscripție maghiară.

Afacerea de a se lega calea ferată ung. din Maros-Vásárhely preste Piatra cu Moldova — după cum cetim în diarele din Pesta, — se discută de cătră militari specialiști austro-ungari și români.

În România se reconstruesc ministeriul din nou. După scirile mai noue ministrul de justiție Stătescu si-a dat demisiunea, care fu primită. Diariul „Neue freie Presse“ din Viena dă sub rezervă următoarea listă a cabinetului din București: Dl Brătianu abdice dela portfoiu de resboiu. Boerescu va lua locul lui Sturdza în ministeriul de esterne, d. Sturdza va primi financele și dl Maiorescu cultele, altă versiune: D. Maiorescu, ministru de esterne și Voinov de justiție.

tul pentru Cristian crescă, ceea ce nu este de mirat. Prezența de spirit este facultatea curagiului adevărat. Cine perde, se deplânge, cine isbutesce se admiră, fără a se admira pe sine însuși. Cristian simțea o mulțămire vie a fi obținut drepturi la amiciția dannemanului, pe care îl privea de aici încolo ca pe o rudenie de aproape; dară el se păzea a reveni la întrebările sale nechibzuite și se hotărî a căuta altcum adevărul, de ar perde timp cât de mult și de i-ar trebui răbdare cât de multă.

Cei doi urși morți și mai cu seamă ursoaica erau grei și trăgeau împreună peste patru sute de punți. A-i trage după sine, peste asperitățile solului, unde singur mergeai cu greutate, părea cu neputință. Chiar cu cai nu-i puteai duce. De oare ce seara se apropia, și oficerii voeau să meargă încă la vânătoarea baronului, nu sciau, ce să facă. Chiar urșii cei mici, cari nu voeau să meargă, deveniră încomodi.

— Duceți-vă, dise dannemanul: am să taiu, împreună cu copii mei, doi sau trei, arbori tineri, și să fac din trântii o sanie potrivită, să pun tot pe ea și să o tragem până acasă. De acolo vă trimit vênatul cu sania mea, și în două oare va fi în bostoella voastră, ca să-l puteți arăta la toți amicii voștri.

— Și mâne îți trimitem animalele moarte, dise Larrison; căci îți lăsăm dtale singur grigia a le lua

aici și ajut dannemanului să ducă rëntăcioșii; apoi merg cu sania sa până la lac. Să nu vă uitați, că ați promis domnului Goeffle și mie, a veni de a ne cerceta în Stollborg.

— Venim după cină și după reprezentație, răspunse maiorul. Așteptați-ne.

— Și eu, dise dannemanul cătră Cristian, îți stau bun, că vei fi înainte de ce se întunecă, la lac.

Nu era mult timp de pierdut. Oficerii se duseră la saniile lor, și dannemanul, spriginit de Cristian, de fiul său Olof și de fata sa cea mai mare, cari venisă a-i căuta, procedă cu mare destoinicie și iuteală la confecționarea micii sale sanii. Ei încercară apoi vênatul și îl duseră, unii trăgând, alții împingând și ținând de sanie, la căscioară.

Îndată ce sosiră acolo, Cristian căuta cu ochii după sibilă. Perdeaua patului era închisă și nemișcată. Era ea încă acolo? El voia să mai vadă odată pe femeia aceea misterioasă și să mai vorbească cu dênșea; dară el nu îndrăznea a se apropia de pat. Lui i se părea, că dannemanul nu-l perde din vedere și că toată aparența de curiositate îi displace.

Fata cea mai mică a dannemanului aduse vînars făcut în casă, vîn-ars vestit de grâu, din care făcu mai târziu Gustav III un monopol de stat, creând așa un impozit oneros și vecsator, ce-l făcu

Demonstrațiunile din Paris contra regelui Alfonso au avut urmări nu neînsemnate în viața internă a ambelor state. După demisionarea în Franța a radicalului ministru de război, generalul Tibaudin a urmat acum demisionarea cabinetului din Madrid. Cabinetul s'a reconstruit în modul următoriu: *Posada Herrera*, president, *Ruiz-Gomez*, esterne, *Linores Rivas*, justiție, *Gallostru* finance, *Moret*, interne, *Lopez-Dominguez*, război, *Sordoal*, lucrările publice, *Ivarez Inclan*, colonii, vice-admiralul *Valcaebel*, marină.

Protocolul

adunării generale a Reuniunii femeilor din Abrud, Abrud-sat și giur, pentru înființarea unei scoale de fete ținută în Abrud-sat la 20 Septembrie 1883.

Fiind prezenți:

Doamna Anna Gall, presidentă, Anna Filip, vice-pres. Doamnele membri: Elena Adamoviciu, Iosefa Ciura, Maria Vlad, Amalia Candrea, Constanța Balinth, Maria Trifan, Ludmila Draia, Elena Bariț, Anna Lobonț, Florentina Têrnovean, Amalia Tobias, Roza Pop, Maria Kôvári, Iuliana Vasii, Eugenia Pop, Maria Pop, Maria Fizeșanu, Margareta Balta, Maria Boer, Iula Luiza, Elena Mekei, Fani Albescu, Sofia Tiulescu din Caiianul de jos, Roza Henzel, Ana Lazar, Maria Șinca din Biscarea, Maria Dan, Ioana Bălossu, Elisaveta Cioara, Maria Tuhuț, Maria Coroiu, Anica Anca, Anica Teleguț, Elisaveta Leac, Maria Marc, Maria Leterna.

Domnișoarele: Iulia Filip, Eugenia Tobias, Florentina Kôvári, Rozina Tobias, Elena Balta, Maria Macavei, Netti Gall, Lucreția Totoian, Aurelia Henzel, Lucreția Adamoviciu, Maria Vișa, Luiza Drumariu, Lucreția Șuluț, Elena Șuluț, Leontina Faur, Eugenia Ciura, Mariana Balossu, Antoineta, Ivascu.

Domnii: Ioan Gall, Alesandru Filip, Gerasim Candrea, Dr. Adalbert Balinth, Iosif Draia, Aron Cioran, Ioan Têrnovean, David Candin, George Balta, Solomon Coroiu, Nicolau Șinca, din Biscarea, Nicolau Lobonț, Alesandru Sava, Ioan Todescu, Alesandru Drumariu, Pompiliu Șuluț, Absolon Faur, George Mogoș, Alesandru Deonca, Petru Fizeșanu, Nicolau Cirlea, Alesandru Tuhuț, Valeriu Henzel, Nicolau Adamoviciu, Victor Bariț, Dionisiu Balossu, Nicolau Vlad, Sevastian Henzel, Alesandru Ciura, secretar.

Convenind membrii reuniunii pe la 3 oare după amiaza la adunare, presidentă după o vorbire bine simțită, declară ședința de deschisă, și pune la ordinea zilei cetirea raportului despre agendele comitetului, în decursul anului expirat 1882/3, în urma căreia secretariul cetesce raportul.

ad. 1. Acest raport, adunarea generală l'ia, spre plăcută știință.

2. Presidenta pune la ordinea adunării, cetirea rațiunii subternut de doamna casieră Ana Ivascu, și censurat de către comitetul reuniunii, spre a fi revizuit și de către adunarea generală, și aprobându-se să se dea absolutoriu doamnei casieră.

ad. 2. Cetindu-se rațiunea din pozițiune în pozițiune și aflându-se în ordine se aprobă, constatându-se că intratele dela 1 Ianuarie a. c. până la această adunare generală au fost 1176 fl. 82 cr., ear eșitele 1105 fl. 75 cr. cu un rest în numărariu de 71 fl. 7 cr., și în depunerile la Institutul de credit și economii „Albina” în Sibiiu 1933 fl. 41 cr., ear în obligațiuni pela privați 1065 fl. 60 cr.,

Prin urmare starea fondului Reuniunii până la adunarea generală din 8/20 Sept. 1883 există din bani gata 71 fl. 7 cr., din capitale elocate 2999 fl. 1 cr., în sumă totală 3070 fl. 8 cr.

Totodată adunarea dă absolutoriul dnei casieră vătându-i mulțămire.

3. Presidenta pune la ordinea adunării staverirea bugetului pe anul 1883/4.

ad. 3. Adunarea generală, după consultare, staveresce bugetul pe anul 1883/4 cu espense de 20 fl. v. a., pentru afacerile curente ale reuniunii.

4. Din partea presidiului se propune a se esmite o comisiune, pentru înscrierea membrilor noi, și încasarea de tace dela membrii vechi și noi.

ad. 4. Adunarea alege o comisiune de 2, în persoanele doamnelor: Anna Labonț și Florentina Têrnovean, pentru înscrierea de membrii noi, și încasarea de tace.

5. Venind la ordinea zilei punerea în lucrare a scopului reuniunii, presidentă accentuând lipsa imperativă de a se deschide scoala de fete în anul 1885, pune la discuțiune adunării generale această propunere a comitetului reuniunii, și roagă adunarea pentru aprobarea ei. După care luând cuvântul dl protopresbiter Ioan Gall, motivează deschiderea scoalei în 1885 arătând lipsa, ce se simte de a se instrua copile, în limba română, arătând că venitele reuniunii — în anul expirat s'a urcat la suma de 6—700 fl. și și exprimă firma sa convingere, că dacă reuniunea ar stărui ca scoala de fete să se deschidă mai curând, atunci se mai pot spera și ajutoare; și propune ca să se subștearnă rugări binemotivate, spre a se esopera ajutoare dela Venerabilul Consistoriu archidieceșan, dela onorabila reuniune a femeilor române din Brașov, dela institutul de credit și economii „Albina” din Sibiiu, precum și dela „Asociațiunea Transilvaniei”.

Tot în sensul acesta vorbesce și dl Dr. Adalbert Balinth, recomandând între altele ca și preoșimea din giur să fie rugată, pentru buna spriginire și colectare de bani, în favorul reuniunii, laudând totodată frumosul progres al acestei reuniuni într'un timp atât de scurt.

ad. 5. După desbatere serioasă și după ce presidentă Anna Gall declară: că dacă se deschide scoala de fete în 1885, atunci dânsa oferesce reuniunii 50 fl., și doamna Iuliana Vasii promite a da case pentru scoala, ce s'ar înființa în 1885, aceste 2 oferte generoase primindu-le adunarea spre plăcută știință și cu mulțămire — decide, ca comitetul să cerce toate mijloacele posibile, și în specie să se subștearnă câte o rugare către Venerabilul Consistoriu archid. gr. or. din Sibiiu, către Onorabila reuniune a femeilor române din Brașov, către Institutul de credit și economii „Albina” în Sibiiu, și către Asociațiunea noastră liter. rom. Transilvană, și dacă se va afla, că se poate deschide scoala în 1885 fără de a se ataca capitalul — ci mai adăogând la acesta și ceva din interesele anuale — atunci scoala, să se deschidă.

6. Comisiunea esmisă pentru încierirea membrilor, și încasarea tacselor, raportează: că s'au înscris de membre fundatoare cu câte 10 fl., doamnele: Amalia Candrea din Câmpeni, Constanța Balinth din Roșia, Ana Lazar din Abrud, Eugenia Pop din Abrudsat, Sofia Tiulescu din Cojanul de jos, Elisaveta David din Bucium, Maria Boer, și domnișoarele Elea Balta, și Maria Vișa din Abrudsat.

Ca membre ordinare doamnele: Fani Albescu, Maria Trifan, Maria Șinca din Biscarea, Maria Tuhuț, Elena Mekei, Iula Luiza, Maria Pop și domnișoarele: Eugenia Tobias, Rozina Tobias, Aurelia Henzel, Lucreția Adamoviciu, Florentina Kôvári, Lucreția Șuluț, Elena Șuluț, Maria Macavei, Luiza Drumariu, Mariana Balos, Leontina Faur, și Antoineta Ivascu, din Abrud.

De membrii ajutători domnii: Absolon Faur, Solomon Coroiu, George Balta, George Șuluț, Aron Cioran, Ioan Têrnovean, Iosif Draia, Adalbert Balinth, George Mogoș, Ale-

sandru Deonca, Nicolau Șinca din Biscarea, Petru Fizeșanu Gerasim Candrea, Pompiliu Șuluț, Nicolau Lobonț, Nicolau Cirlea, Alesandru Drumariu, Alesandru Tuhuț, Valeriu Henzel, Nicolau Adamoviciu, Victor Bariț, Candin David, Alesandru Filip, Dionisiu Bălosu, și Ioan Todescu; Mai în colo raportează, că s'a colecta dela membrii vechi 27 fl., dela membrii noi 78 fl., suma 105 fl., adecă: una sută și cinci floreni valuta austriacă.

ad. 6. Adunarea primesce și declară de atari pe toate membrele fundatoare, ordinare și pe toți domnii ajutători înscriși de către comisiunea esmisă, prîmesce cu mulțămire, suma colectată de 105 fl., care sumă o ia asupra și doamna presidentă spre a o preda doamnei casieră, — care fiind bolnavă, nu e prezentă în adunare, — ear consemnarea banilor incurși cu această ocaziune, se alătură la documente.

7. Presidentă aduce la cunoștința adunării, că comitetul reuniunii în ședința din 18 Sept. a. c. a decis a propune on, adunării generale de membre onorare ale reuniunii pe doamnele: Maria Cosma, Ecaterina Gall, Iudita Măcelariu, Constanța de Dunca Scheau, Carolina Balinth, și Aurelia Vulcan.

ad. 7. Adunarea în unanimitate primesce și declară de membre onorare pe doamnele propuse de către comitetul reuniunii.

După care, ne mai fiind alte obiecte de pertractat, presidentă exprimându-și bucuria ce o simte, vădând rezultatul îmbucurătoriu, mulțămesc în termeni călduroși, pentru viul interes și zelul arătat, le urează mulți ani, ear adunarea generală de asemenea mulțămesc presidentei pentru zelul neobosit și buna conducere.

După care ședința adunării generale se declară de închisă, eară protocolul după cetire și aprobare se închide și subserie.

D. U. S.

Anna Gall m. p.,
presidentă.

Alesandru Ciura m. p.,
secretariu.

Varietăți.

Nr. 4034. Scol.

Notă.

Toți aspiranții la oficiul de învățătoriu, în special toți învățătorii cu atestat de calificățiune, apoi pedagogii și clericii absolvenți din anii 1882 și 1883, precum și învățătorii provizori și suplenți, cari la alegerile din anul curinte au ramas fără de aplicare, se provoacă prin aceasta ca: conform §-lui 77 al Normativului scolar din 1882, până la 15 Octomvrie st. v. să aștearnă prin concernintele oficii protopresbiterale documentele la acest consistoriu spre a fi eventualmente denumiți de suplenți învățătoresci la vre-o scoală din archidieceșă.

Nu se vor considera cererile în acest merit a celor delăturați din funcțiune prin decisiune consistorială, apoi a celor reiciiați de două ori la esamenul de calificățiune, și a celor, cari funcționând preste doi ani ca învățători suplenți ori adjuccți din vina lor nu au depus esamenul de calificățiune prescris.

Dela consistoriul archidieceșei greco-orientale române a Transilvaniei.

Sibiiu 1 Octomvrie 1883.

La însărcinarea Escelenției Sale D-lui archiepiscop și metropolit:

Eliă Măcellariu m. p.,

asesor consistorial ca președinte substituit al senatului scolar.

să-și peardă toată popularitatea; în adevăr acest monopol aduse pe poporul, abia scăpat de tirănia nobilimei, earăși la sapă de lemn. Este usul frecuent al vinarului o necesitate în olimatele aceste aspre? Cristian nu credeaceasta cu atâta mai puțin, cu cât beutura aceasta, făcută de dannemanul în persoană și el era mândru a o sci face, își stringea literalmente gâtlegiul.

Bravul om tot îmbia pe oaspele său să bea, neînțelegând că după ce a ucis doi urși el nu simțea trebuința a se ameți de cap. Cristian nu putea duce obligațiunea până într'atâta, și deși dorea a îmbăta pe Boetsoi fără a se îmbăta însuși, împregiurare, ce i-ar fi adus poate esacta descoperire a secretului familiei, el se mărgini a bē ceaiul, lăsat de maior pentru dânsul aci, ce-i fu servit ferbinte într'o ceașcă de lemn foarte delicat tăiată și scobită de tinerul Olof.

Cristian se simțea încâtva umilit, că și-au făcut plăcerea domnească a ucide un urs pe chieltuiala amicilor săi; căci în sfârșit ursul acesta aparține dannemanului, precum fie ce vânat aparține negreșit celui ce-l găsește pe pământurile sale. Lui Cristian se dăruise vânatul său, va se dîcă, el se plătise pentru dânsul. El auși cu plăcere dela danneman, că prețul nu era încă plătit de oare ce maiorul cu amicii săi n'au prevădut vânat așa abundanț și nu-și aduseră banii trebuincioși. Cristian îl întrebă de preț.

— El este după împregiurări, dise dannemanul cu trufie; uneori îmi lasă animalul mie și atunci dătesc eu mulțămire că mi-a ajutat a-l ucide; dară, fără îndoială, herr Cristian, doresci pielea, ghiarele, grăsiunea și șuncile?

— Eu nu doresc nimic din toate acestea, dise Cristian rîdend. O doamne, ce să fac eu cu ele? Te rog ține-le dta, herr Boetsoi, și de oare ce presupun, că dta ai dreptul a vinde ceva mai scump acelor, ce au plăcerea a vâna pe bunurile dtale, decât acelor ce cumpără pur și simplu o marfă, te rog prîmesce trei-deci de taleri, ce-ț am la mine...

Cristian împlini fraza în gendul său:

— Și ce sînt, tot ce posed.

— Trei-deci de taleri! esclamă dannemanul, e mult; tu esti așa dar foarte bogat?

— Eu sînt destul de bogat, ca să te rog să-i prîmesci.

Dannemanul luă banii și se uită la el; apoi se uită la mâinile lui Cristian, însă fără a observa decât albimea lor.

Aurul tēu este bun, dise el, și mâna ta albă. Tu nu muncesci și totuși mănânci Kakebroe-ul ca un Dalecarlian. Fața ta este d'aici din țeară, limba ta nu... Hainele tale, ce le aveai când ai venit aici, nu sînt mai frumoase decât ale mele. Eu văd, că tu esti trufaș, că nu vrei să chieltuiască amicii tēi

cari și-au lăsat plăcerea a ucide pe răutaciosul încă și banii lor pentru tine.

— Tocmai așa, herr Boetsoi, așa este.

— Așteaptă. Joe Boetsoi este om cinstit; el nu va lua nimic dela amicii tēi, fiindcă tu lași vânatul tēu aici. Ce privesce a lua dela tine un bacșiș... o să vedem. Poți-mi tu jura pe onoare, că esci uu tînăr bogat de familie?

— Ce-ți pasă? dise Cristian.

— Nu, nu, resplică dannemanul; tu mi-ai scăpat viața, eu nu-ți mulțămesc, fiindcă tot aceasta ași fi făcut și eu pentru tine; însă tu esti pușcaș bun, și, ce e mai mult, tu esti un bărbat care știe asculta pe alt bărbat. Căci, de nu mergeai tu așa, precum și-am făcut semnul, noi eram amândoi într'o situațiune rea... și eu cu deosebi, fără cușit și cu brațul rău întășurat. Eu sînt mulțămit cu tine, și ași dori că feciorul meu să fie ca tine și să aibă caracterul tēu, căci tu esti băiat îndrășneț și blând; dar așa, dacă nu esti bogat nu te face înaintea mea ca și când ai fi bogat. Pentru ce aceasta? Eu nu sînt sêrac! Mie nu'mi lipsesce nimic ce-mi trebuie și de cumva îți lipsesce ție ceva; adresează-te lui Joe Boetsoi și el ușor va găsi trei-deci de taleri, ba chiar și o sută, când este vorba a face unui amic serviții.

(Va urma.)

* (Reuniunea femeilor române în Sibiu). Se aduce la cunoștință publică, că cu 1 Noembrie a. c. st. n. se deschide școala elementară de fete de patru clase a reuniunii noastre, aici în Sibiu, și că s'a făcut îngrijire de cele mai bune puteri didactice la acea școală.

Se provoacă deci părinții respective îngrijitorii din loc și din giur, ca dela 15 ale lunii curente în colo, să-si însinue fetele pentru primire, la prezenta reuniunii noastre, Doamna Maria Cosma (strada Baier Nr. 1.)

Sibiu, 9 Octomvre 1883.

Comitetul reuniunii.

* (Școalele române gr. or. din Brașov.) Estragem din programa a XIX a gimnasiului mare publ. român din Brașov următoarele date statistice interesante: Numărul tuturor scolarilor imatriculați și scolaritelor imatriculate la școalele centrale române din Brașov în decursul anului școlastic trecut au fost de 854. Dintre scolari 205 au cercetat gimnasiul, 91 școala reală, 38 școala comercială 278 școala primară, 34 școala de repetițiune și 22 școala pentru meseriași, eară dintre scolarite

158 au cercetat școala primară și 28 școala de repetițiune. Dintre cei 334 scolarii înscriși la școalele medii 299 au fost din Austro-Ungaria și 35 din România, eară în privința religiei 294 au fost gr. or., 27 gr. cat., 2 rom. cat., 1 evanghelic-reformat și 11 de legea mosaică. Numărul profesorilor, cari au funcționat la școalele medii este de 25. La școalele primare de băieți și băiete au funcționat 10 învățători, eară clasele ultime ale școlii de fete au avut și o învățătoare pentru lucru de mână. Stipendii au avut dintre scolarii dela școalele medii 9 inși, eară 3 au fost întreținuți cu toate cele trei buincioase în internatul „Cristurian“. Maturisanții au fost la gimnasiu 16, eară la școala comercială 9.

* (Rectificare.) În Nr. 112 al ziarului nostru cu privire la deschiderea școlii de fete de aici, din greșeală s'a dis că „Asociațiunea Transilvană“ a angajat pe domnișoara Eleonora Tănăsescu dela asilul Elena, pe când în faptă „Reuniunea femeilor române din Sibiu“ deschide această școală și tot această reuniune a angajat și pe domnișoara Eleonora Tănăsescu.

Loterie.
Sâmbătă 13 Octomvre 1883.
Buda: 74 27 17 41 49

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.25
Renta de aur ung. de 4%	87.30	87.40
Renta ung. de hârtie.	86.95	86.05
Sorți de regularea Tisei	109.80	109.75
Impramatul drumurilor de fer ung.	138 —	138.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.25	91.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	112.75	113.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin.	96.75	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice.	99 —	98.50
Obligațiuni urbariale transilvane.	98 —	98 —
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	98.25	98.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	841 —	835 —
Obligațiuni urbariale temeșane de	97.80	97.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98 —	98 —
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.20	99.25
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	97 —	—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.30
100 marce nemțesci	58.80	58.73
Galbin	5.69	5.69
Napoleon	9.52	9.51
London (pe polița de trei luni)	120 10	120.05

Nr. 361

[558] 1—3

CONCURS.

Ne concurând nimenea, în urma concursului publicat pe baza rezoluțiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan, dto 10 Februarie a. c. Nr. 155 B. la postul de paroch, în parochia vacantă de clasa a treia „Crăciunesci“ prin aceasta se escrie concurs nou, cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Casă parochială cu grădină de legume.

2. Porțiune canonică;

3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente computate în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au de ași trimite petițiunile lor, instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresual pentru parochii la subscrisul, până la timpul susindicat.

Brad, 14 Septembrie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 229

[557] 1—3

CONCURS.

În urma încuviințării Prea venerabilului consistoriu archidieceșan din 2 Iunie a. c. Nr. 1508 B. se escrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înființat lângă parochul Stefan Rus din Ida-mare, tractul protopresbiteral al Bistriței, în termen de 50 zile dela prima publicare în „Tel. Roman.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) jumătate din porțiunea canonică și anume 8 jugere de fânaș;

b) venitele epitrachilului pe jumătate;

Doritorii de a ocupa acest post au de ași ascerne suplicele lor instruite conform regulamentului congresual și a statutului organic la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Borgo-Dioseni, 20 Sept., 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresb.

Nr 356

[560] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Solnocului se escrie concurs pe baza grațiosului ordin consistorial din 8 Septemvre Nr. 3575 Scol. a. c. până 30 Octom. a. c.

1. Ungureni cu salariu anual de 300 fl. v. a.

2. Cupșeni cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir gratis în edificiul școlii și lemne trebuincioase.

3. Rohia, cu salariu anual de 200 fl. v. a.

4. Poiana-porcului cu salariu de 200 fl. anual.

5. Libotin cu salariu anual de 150 fl. v. a. cuartir și lemne trebuincioase.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au ași subscrerne suplicele instruite conform legilor din vigoare până la termenul susindicat oficiului protopresbiteral (posta ultimă Magyar Lăpoș.)

Cupșeni 25 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetele parochiale. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului.

Samuil Cupșa m. p.,
ppresbiter.

Nr. 3678. Scol. [548] 2—3

Prolungire de concurs.

Se prolungesc până la 15 Octomvre st. v. următoarele concurse:

1. Pentru postul de învățătoriu în Aciliu, protopresbiteratul Sibiiului, cu salariu anual 200 fl.

2. Pentru postul de învățătoriu în Vidra de sus, protopresbiteratul Abrudului, salariu anual 250 fl.

3. Pentru postul de învățătoriu în Sângătin, protopresbiteratul Mercurei, salariu 200 fl.

4. Pentru postul de învățătoriu în Armeni, protopresbiteratul Mercurei, salariu anual 250 fl.

Sibiu, 22 Septemvre 1883.

Dela consistoriul archidieceșan gr. or.

Nr. 274. [553] 2—3

CONCURS.

În urma ordinațiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan ddo 11 Ianuarie 1883. Nr. 5074 scol. se escrie concurs pentru întregirea stațiunii de învățătoriu din comuna gr. or. Uleși cu termen până la 15 Octomvre 1883.

Cu acest post este împreunat un salariu de 150 fl. v. a., cuartir și 3 orgii lungi de lemne, din care are a se încălzi și școala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași ascerne petițiunile lor până la termenul indicat, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murășane. Gurasada în 23 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murășane.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. presb.

Nr. 153 1883 [554] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala română gr. or. din

comuna bisericască Vurper, se escrie concurs cu termen până în 15 Octomvre st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 120 fl. v. a. cuartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisați ași așterne suplicele lor instruite cu toate documentele prescise de legile în vigoare subscrisului până la termenul sus indicat.

Alba Iulia 19 Septemvre 1883.

Oficiul ppresbiteral gr. or.

Alesandru Tordoșian m. p.,
protopresbiter.

Nr. 214.

[547] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu adjunct la școala română gr. or. confesională din comuna Gurariului se escrie concurs cu termen până la 15 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu anual de 200 fl. pre carele va avè al ridica pre lungă cuită regulată dela epitropia școlară pe pătrariu de an.

2. 5 orgii de lemne sau 35 fl. din cari va avè al încălzi și școala.

3. Cuartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisați ași așterne suplicele lor instruite conform presciselor din vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei până la termenul sus indicat.

Gurariului, 14 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei.

Nr. 195

[556] 2—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu primariu la școala română gr. or. din Avrig dotat cu 300 fl. se escrie concurs cu termen până la 15 Octomvre st. v.

Cererile instruite conform presciselor din vigoare sunt a se adresa la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Avrigului (în Avrig, Felek).

Avrig, în 25 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilu Maxim m. p.,
administr. protopr.

Nr. 48.

[552] 2—3

EDICT.

Ana născută Rad, soția lui Georgiu Bogdan din Hertzegani, comitatul Hunedoarei, care de 9 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat, se citează prin aceasta: că în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze la subsemnatul scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absența dan-

sei se va decide procesul intentat contra ei, de cătră bărbatul său.

Brad, 25 August 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Zarandului, ca for matrimonial de prima instanță.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 194

[559] 1—3

EDICT

Vasilu Samoilă Dragomir din Porcesci, legiuitul bărbat al Ioanei Tomei Dragomir tot de acolo, protopresbiteratul Avrigului, care de 12 ani pribegesc în lume, fără de a se sci ubicațiunea lui, este prin aceasta citat ca în termen de trei luni dela publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și se va decide procesul intentat asupra i de soția sa.

Avrig, 15 Septemvre 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Avrigului ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 4398 civ. 1883.

[550] 3—3

Publicațiune.

La rugarea lui Desideriu Weér în privința concesiunii comasării generale a hotarului Coldău (Kudu) ficându-se termenul pertractării pe ziua de 30 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883 la fața locului în comuna Coldău, cei interesați sunt citați prin aceasta, a se prezenta în persoană, sau prin reprezentanții lor la termenul și locul prefpt, cu aceea, că absența cui-va dintre interesați se va privi de consimțire, și că rugările pentru comisiunea de comasare le pot cerceta la subsemnatul tribunal și la antistia comunală

Din ședința din 1 Septemvre 1883 a tribunalului reg. din Dej.

Nr. 4407 civ. 1883.

[551] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul din Elisabetopole aduce la cunoștință publică, că în cauza admisibilității comasării generale a hotarului comunei Chirileu termenul pertractării s'a defpt pe ziua de 21 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883 în casa judelei comunal din loc. La care termen toți proprietarii comunei sunt citați cu aceea observare, că absența vre-unui dintre cei interesați în cauză se va privi de consimțire din partei, și că esemplarul I a petițiunii se poate vedé la tribunalul regesc. Pertractarea va conduce-o Nicolau Székely jude reg.

Dat în Elisabetopole din ședința ținută în 1 Octomvre 1883 a tribunalului reg.

Nr. 3033 civ. 1883.

[549] 3—3

Publicațiune.

În cauza comasării hotarului comunei Simcel (Szancsal) pentru începerea lucrărilor, anume, pentru regularea representațiunii, alegerea unui inginer și pentru compunerea unui preliminar de spese se defge de termen ziua de 11 Decemvre st. n. 1883 oarele 10 a. m. în locuința judelei comunal din Simciel, cu acel adaus, că absența părților interesate nu va împedeca ținerea pertractării.

Elisabetopole, 30 Septemvre 1883.

Tribunalul reg.

Kelemen m. p.,
jude.